

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа в Америці і орган „Руского Народного Союза“.

Рів XVI. Нью Йорк. Четвер, 2-го Липня 1908. Число 27

Vol. XVI. New York, N. Y. Thursday, July 2, 1908. No. 27.

Програма X Голов. Конвенції Р. Н. Союза в Philadelphia Pa.

Конвенція розпочинає 7 Юлія б. р. в слідуючій порядку:

О год. 8 рано Архієрейська Служба Вожа в Церкві св. Арх. Михайла на North 9th. st. and Buttonwood st., котру відслужить наш Вископреосвященний Владика в асисті духовенства. На Службі Божій мають явитись всі делегати і урядники.

По Службі Божій всі делегати удадуться до Harmonia Hall No 525-535. North 11th and corner Brandywine str. где відбудеться Конвенція з слідуючим порядком:

I. Огворене Конвенції гол.в. председателем і покликане президи для перепровадження Конвенції.

II. Вспільний обід делегатів, а по обіді вибір верифікаційного комітету і верифікація повноважень той делегатів.

III. Вибір всіх потрібних комітетів під час конвенції.

IV. Справоздання гол.в. председателя, гол.в. секретарів, гол.в. касієра і контрольної комісії.

V. Дискусія над справозданнями.

VI. Кладене кандидатів на гол.в. Уряд на слідуючі 2 роки.

VII. Справоздане шконтруючої комісії, вибраної під час конвенції.

VIII. Удлене абсолютієм стар. гол. Урядови.

IX. Вибір головних Урядників.

X. Орган Р. Н. Союза.

XI. Перегляд статута Р. Н. С.

XII. Внесення делегатів і назначене слідуючої Конвенції.

XIII. Заканчене конвенції.

Всі гол. Урядники і Виділові мають явитись на вспільне засідане в понеділок, се е 6 Юлія б. р. о год. 4 по полудня в готели Vendig на розі уляці 12 і Market str.

7 Юлія о год. 8 вечером відбудеться в честь X-ї гол. Конвенції декламаторско-вокальний вечерок. — Jersey City, N. J. Junie, 22. 1908.

Б. Кирчів председатель,
о. А. Левинский, пред. конт. комісії.
А. Шармонь, касієр
С. Ядловский, ф. секретар
О. Стеткевич, контр.
Т. Лабовский, р. секретар
Ст. Калакуза, контр.

Запрошене.

Сим запрашаємо Вив. пп. Делегатів і всіх честних Русинів Українців філадельфійських і з поблизьких околиць на

ВЕЧЕРОК

ДЕКЛАМАТОРСКО-ВОКАЛЬНИЙ

в честь

X-ої ГОЛОВНОЇ КОНВЕНЦІЇ Р. Н. СОЮЗА

котрий відбудеся заходами Товариств

„ЛЮБОВ“ і „ЧИТАЛЬНЯ ПРОСВІТИ“

ві Второк дня 7-го Липня 1908 р.

в Harmonia Hall, 531 N. 11 Str. (коло Springarden Str.) в PHILADELPHIA, PA.

Вступні квитки можна наперед дістати у Івана Демків 605 S. 2nd Str. Будем старатись, щоби всі гості були вдоволені.

КОМІТЕТ.

Програма:

Часть I.

1. „Зазвенімо“ — відспівав Джерзі-Сітський мішаний хор.
2. „ХТО ВИНЕН“ драма в 3-х актах.

Особи:

- Теодор Чайка, богатий господар... п. І. Кречковский
Олена, его жінка... п-і П. Поляк
Марійка, їх дочка... п-а І. Горохівська.
Петро, любовник Марійки... п. І. Демків.
Іван, его соперник... п. Н. Росолович.
1-ий сват... п. М. Довбенько
2-ий сват... п. П. Кознарский
1-ий поліцай... п. М. Сітницький
2-ий поліцай... п. М. Маліцький
3. Межи 1-им а 2-гим актом „Над Прутом“ і „Крилець“ — хор мужеский.
4. Межи 2-гим а 3-тим актом „Летів орел“ — хор мішаний і сольо терпет „Рікою на водах“ — відспівавуть п-ні: В. Гела, А. Лабовська і М. Бабяк.
5. По 3-тій акті „Марш Соколів“ і „Чом так скрито“ — хор мужеский.

Часть II.

1. „САТАНА в БОЦІ“ комедія в 1-ім акті.

Особи:

- Хома, селянин... п. І. Кречковский
Феська, его жінка... п-а І. Горохівська
Василь Мірошник... п. І. Бабівський
Медовий, кум Хоми... п. Г. Свободян
2. „Цвітка молисть“ — „Ще не вмерла Україна“ — хор мішаний.
- Режисер п. І. Кречковский.
Управитель хора п. А. Гела

✱ Початок точно о годині 8-ій вечером. ✱

Ціни місць: по \$1 00, 75, 50 і 25 цят.

Всім Вп. Урядникам і Делегатам зібраним на X. Головні Конвенції „Р. Н. Союза“ шле привіт

Редакція „Свободи“.

ДО ВЗДОМОСТИ ПП. ДЕЛЕГАТІВ.

Щоби уйти усяким непорозумінням пригадуєся н.п. Делегатам на X. головну Конвенцію Р. Н. Союза, що так подорож як і діету н.п. делегатам платить каса Р. Н. Союза, та що місцеві відділи Р. Н. Союза не мають на сю ціль нічого платити. Се подаєся до прилюдної відомости.

С. Ядловский,
гол. секр. фінанс.

Новинки.

КАЛЕНДАР.

Червень.

2	Ч.	Юді апост.
3	П.	Методія еп. пат.
4	С.	Юліян. мч., Тепент.
5	Н.	з. Евсевія, Зинона
6	П.	Агрип., Кир. і Мет.
7	П.	Рожд. Йоан. Крест.
8	С.	Февронії

— Бразилійська часопись „Зоря“ в останнім числі повідомляє, що до стейту Парани прибуло двоє православних попів з Аргентини, щоб під покривом збирання жертв, перенюхати, чи не удалося їм вернути де поміж наших поселенців. З тої нагоди „Зоря“ перестерігає своїх читачів перед сими воками в овечій шкурі. Як видно, православні впливають і в Бразилії не дають нашим людям дихати, та крок за кроком непрошені лізуть за ними.

— Важка стріча. „Рвч“ приносить у дописі з Харкова подробиці смертної кари Троянова й Зарубина, яких засуджено за розбійницький напад з наміром грабежі. Троянов прийняв смертний засуд суцільно та мирно дожидав у тюрмі своєї останньої години. Колиж о першій годині вночі до него прийшов в камеру священник, він висповідався й заприцащався. Далі його повели разом з Зарубиним на смерть. Троянов йшов незвичайно спокійний. Аж ось коло самої вже шибениці Троянов раптом спинився і перелякано відкинувся від ката: в нім пізнав він свого товариша, з яким дуже приятелював, разом був в тюрмі і на каторзі. Се дуже схлювало засудженого. „Ти став катом? — крикнув він і вилаявся. — Ваше благородіє! — звернувся він далі до начальника тюрми. — Дозвольте мені самому закнутися собі петлю... Я не можу, щоб він мене вішав... Проте сего, певна річ, зробити не могли. На присутніх при сій карі спена та зробила дуже тяжке вражіння. Помічник секретаря суду, що читав присуд (се припадає на них в окремий суді по жеребку) зімлів, поліцай-стер відвернувся...

— Страшна контрабанда. Хінці з Сан Франциско хотіли перепачкувати 12 своїх земляків, котрим, як звісно, заборонений вступ до Сполучених Держав північної Америки. В тій цілі запарковано їх до великої скрині і вислано залізницею з англійської Колумбії до Сан Франциско. Коли скриня наспіла на місце і там її отворено, знайдено в ній 12 трупів. Хінці з причини браку ввозу подушилися.

— Утеча розстріленого. Петербурзькі часописи доносять про небувалу утечу розстріленого. Дня 1-го липня ведено перед апеляційним судом процес проти якогось Люста, якого обжалувано за співучасть в розрухах в балтійських провінціях. Люста засуджено на смерть через розстрілене. Присуд виконано на другий день. Пробитий дванадцять кулями упав Люст непитомий на землю. Та незабаром відискав притомність, а користаючи з того, що військовий відділ тимчасом віддалився, утік з місця егзекуції та заховався до поблизької хати. По кількох днях, як раї трохи підгоїли, хотів втікати, але його пізнав і поліція арештувала його. Тепер засуджено його в друге на два дні тюрми, порішуючи однак рівночасно, щоб предложити цареві просьбу о помилуванне.

ЩО НЬО-ЙОРК, ТО НЬО-ЙОРК В Неварку були дня 21. VI. в неділю у Григорія Гінди, доброго Русина-Українця христини. Люди порядно і чесно забавлялись серед розмов о справах св. Церкви і о наших русько-українських народі, сніваючи українські пісні. При кінці застави д. Михайло Приймак з Нью-Йорку підніс, що серед української громади в Нью-Йорку є гарний звичай на всяких заходах не забувати на справи загальні — церковні і народні і тому вніє зібрати дещо на церкву Нью-Йорку. Зібрані з одушевленням прийняли внесок і скинули \$2, котрі Мих. Приймак і Осип Піш зложили на руки о. А. В. Камінського. Честь і слава Нью-Йоркому Українцеві!

о. А. В. Камінський.

ЗАПРОШЕНЕ.

Нью-Йорк, Бр. св. Володимира, подає всім членам до відомости що 4-го липня с. р. відбудеся посвячене прапора (фани). Кожний член мусить прибути рано на галі о год. 8 (Ave A 46). Котрий член не явиться за заплатить 50 ц. кари. Рівнож запрашаєся всі Брат і Товариств на се торжество. По посвяченню фани відбудеся мач. який значеся від Церкви і скінчить ся на Ave. A. 46. Просимо всіх Братств і товариств прибути до Церкви св. Юрія в Нью-Йорку точно о 9-ій год. з рана.

С. Шевців секр.

NEW YORK, N. Y.

Товариство „Зап. Січ“ відд-117 подає до відомости усім своїм членам, що в незвичайно важній справі відбудеся надзвичайний мітинг в п'ятницю, дня 3-го Юлія с. р. в Harmonia Hall, 46 Ave. A. Кожний член мусить ся безусловно явити.

П. Ярема пр.
С. Гладкий секр.

Папері листові і переписні листи з портретом:

Сучинського, Шевченка, Котляревського і Лисенка. Продає Руська Книгарня по ціні 50 цт. за 25 штук. Адрес: RUSKA KNYHARNIA 404 BROADWAY. SCRANTON, PA.

Перший Руский Пікнік

устроюють Злучені Братства і Товариства:

Бр. св. Володимира, Бр. св. Андрея, Тов. „Запор. Січ“, Тов. „Зоря“ і Тов. „Тасьменида“.

в Westchester Park, Bronx, в суботу 25 липня 1908.

Початок о год. 2-ій по пол. Вступ на пікнік від особи 25 цят.

На сей пікнік запрашаєся всі Братства і Товариства, Русинів і Русинок з Нью-Йорку і околиці.

Музика знаменита.

За добру забаву і за чесну обслугову ручать

Комітет пікніку.

Пн. Іхати: Взяти елевейтер на 3-ту Евню і змінити на 149-ій уляці на собей, і ітати собейом (West Farm) до 177 уляці.

Одиникий руский адвокат, котий на цілу Америку Доктор прав

ЮЛІАН ЧУПНА

Консулярний комісар. Подорожує всі справи в Галаті. Процеса спадкові і груктові. Відбору гроші від довжиків. Справы військові. Споряджує контракти, повномочія і всі інші документи. Перепроваджує ітабуляції і всі власні гіпотечні. 3-8 N. Main Str. WILKES-BARRE, PA. Адрес почтовий: JULIAN CZUPKA, LL. D. P. O. Box 372. WILKES-BARRE, PA.

По англійски. Можете научити ся говорити, читати і писати. Кожному, хто пришле 15 цт. в заплатах, вишлю першу лекцію в польській мові, а також більшші інформації. BRONISLAW ZELSKI 132 Nassau Str. Room 301 New York.

УЧТИВІСТЬ, СЕ НАЙГАРНІЙША ЗАСАДА.

Ся гадка є рівно стара як і добра. Припоровлюючи сю до нашого оголошування Трінера Американського Еліксіру Гіркого Вина маємо на цілі звернути увагу наших читачів на сей факт, що се є утивно злоблене лікарство в найліпшого червоного вина і незвичайно старанно вибраного зілля, і сей лік займає перше місце поміж усіма того рода препаратами.

Наші люди переконалися, що сей лік є незвичайно успішний в усіх недомаганнях жолудка і в шок. Коли ви потеряли апетит, коли цвіт вашого лица змарнів, очі потеряли блеск, коли маєте натуральний біль голови, боли або корчі жолудкові, констипацію, то Трінера Американський Еліксир Гіркого Вина безусловно вам поже. По всіх друторгах.

Jos. Triner 616-622 So. Ashland Ave. Chicago, Ill.

Папері листові з образами —

25 штук 50 цят.; метрики всякого рода по 3 цят. за одну; книжки молитовні і сьвітські по дешевій ціні — цінянки вислаєся на за-дане. Адресувати належить SVOBODA 184 Hudson Str., New York

Іван Франчук.

Напад.

На рундучі двора стояв кремезний дідич села Винниці п. Лешок з часописом в руках і курив люльку пускаючи густі клуби диму. Лице його було строге, руки нервово затискали задрукований папір, а клуби диму що раз то густіші виходили з його уст, неначе хотів на тютюні вігнати свою сердитість. Він почав далі ходити великими кроками по рундучі то там, то назад, бурмотючи щось під носом, коли дав ся чути знакомий голос.

— Стелю ся до стіп вельможного пана!

П. Лешок глянув. Перед ним стояв його економ, чоловік середніх літ, заживний і трохи червоний на носі, знак, що не гордять даром богів.

— А що там п. Адаме?

— Дякувати Богу, все добре в господарці Шельми хлопці вправді не вийшли всі на роботу.

— Не о то питаю, — перебив його п. Лешок. — Чи в селі спокій?

— В селі? — задумав ся економ, не розуміючи докладно питання. — В селі... я не чув так, щоб хлопці де побили ся, або посварили ся...

Пан Лешок зробив жест невдоволення.

— А правда! — похопив економ, є новина.

— Но, но, яка? — запитав скоро п. Лешок і приступив до свого офіціаліста.

— Матрона, та ж я все говорив, що то ірод-баба і з пекла родом, то вчора спрада по лицю свого чоловіка, що аж встид і ганьба...

— Е, дурень з вас! — гукнув п. Лешок в справедливім гніві.

Економ змішав ся і обурив ся.

— Вельможний пане! прощайте несьміло. — Не сподівався я, щоб за тільки літ вірної служби...

— Терп, фере... — перервав пан Лешок. — Є за що брати так собі все до серця зараз!

— Але!... — пробував економ далі щось говорити.

— Зрозумій чоловіче — говорив далі дідич, взявши економи за гуки від сурдута — мені не ходять о се, чи баба побила чоловіка, чи чоловік жінку. Про мене, нехай і поварізують ся. Я питаю ся, чи хлопці не бунтують ся?

— Против кого? — здивував ся питаний.

— Против нас, против мене і вас, против Польків взагалі. Часи тепер дуже небезпечні.

— Ні! — сказав по наміслі економ. — Щось подібного я не чув. В селі під тим виглядом спокій.

— А однак не можна вірити. Могли тільки пригадати ся і поручаю вам, щобсьте пильно гляділи на наших хлопців.

— Чи вельможний пан що завважали, а що моєї уваги уйшло?

— Ні, не тому питаю, але ту маєте часописи. Прочитайте собі, що то діє ся, а пізнаєте, що не надармо наказую острожність і повір.

По тих словах дідич подав економови цілий жмут задрукованої бібули. Були се з кількох днів польські часописи і „поважні“ і такі, що удержують ся лише тому, що полюють на всілякого рода сензації і цькують немилосердно на Русинів. По нещасливим атентаті на намісника, всі ті часописи і поважні і менше поважні змістом і духом не ріжнили ся ні чим від себе. Всі вони що до Русинів заняли крайню вороже становище і кидали ся на всіх без розбору, мов скажені собаки, послугуючи ся безсовістю і мерзенною ложю.

Економ взяв часописи під паху і пішов до свого мешкання. Він не був приятелем читання. Жив тим, що ему казав дідич, або хто другий, а коли брав до рук газету, то щоби прочитати хіба о яким великим злодійстві, нещасливій пригоді, або о страшнім морді. Ту его духову потребу заспокоював знаменито „Wiek nowy“ і економ не міг собі его нахвалити. Пренумерувати однак не хотів, бо жаль ему було гроша, тому дідич для вірної служби свого офіціаліста вчинив ему свою ласку і записав для него любиму его газету.

Тож і тепер прийшовши до хати, економ вишукав собі найперше „Wiek“ поглядаючи на інші часописи з легковаженням. Відтак вишукав окуляри, заложив на ніс, зажив спорий нюх табаки, засів вільно в кріслі і держачи на пів метра далеко від очей газету, заглянув ся в її читанню.

Звичайно, коли читав, мусіло бути тихо довкола него, бо великий рух і гамір милив его. Так і тепер було. Навіть жінка, знаючи вже его вдачу, вийшла на пальцях до кухні. Коли чоловік, прочитав щось цікавого, тоді кликав її і відчитував в голос.

Нині однак дармо чекала візвання. Адамський против звичайної вдачі і жінки не кликав і табаки раз в раз не нюхав, хочай знати на нім було, що читане незвичайно его зацікавило, а навіть і пере-
разило.

Вже коли забирав ся до читання, був під суттєвою, чогось страшного, а в міру як читав, переляк відбив ся на его лиці.

І не дивниця! В часописи чорно на білім було видруковано, що гайдамаки, себ то Русини допускають ся на Поляках всяких злочинств і они бідні ні майна ні життя свого не суть безпечні.

Для повертя твердження докошено, що в Гійчу спалили здичілі хлопці польську школу, а учительку так побили, що бере ся зі смертю. В селі знов Сгрільчу пустили з димом польські стоги і цілий двір, а бідний дідич згорів в огні. Не досить того! Мало ще гайдамакам крові намісника. Они застріляли старосту в Сокалі і Жовкві і грозять смертю всім старостам і судиям. Але вінцем їх безбожної і кровожадної діяльності має бути загальна різня всіх Польків гайдамаками в руській Венедень, се є за кілька днів. Гайдамаки зовсім не криють ся зі своїми мерзенними планами, а голосно хвалять ся, що будуть різати. Наступає час Гонти і Желізняка, буде знов невинно лати ся кров, тож кождий з Поляків повинен мати ся на острожности і бути готовим до оборони свого життя.

Адамський аж зіпрів читаючи ці страшні новини. Не був певний, чи має вірити друкованому слову. Проживаючи тільки літ між українським народом, знав на скрізь його покірну і терпеливу вдачу і не міг зрозуміти, щоби сей нарід брав ся за ножі і підпал. Сходячи ся з хлопцями день в день, був би чейже щось запримітив. Але друковане слово свята...

Адамський взяв другу часопис і місто успокоєня, він еще більше чув ся роздратований. „Поважний“ дневник не то, що повтаряв вісті подані бруківим свистком, але додав від себе нові брехні, що безкритичного читача могли лиш перерізати. Після сего „поважного“ дневника деякі околиці прямо в огні, а тисячі Січовиків машерують в повнім уоруженю і чекають гасла до нападу на польські двори і взагалі на польський нарід.

Адамський перехрестив ся.

— Коли в двох газетах так написано, мусить бути правда — подумав і почав трастити ся мов в лихорадці. Хотів страшною новиною поділити ся з жінкою, але погадав, що її непотрібно налякає, тож по малій розвазі задумав йти до арендара, щоб і хробака залати і серце облекшити.

— Боже, Боже! — повтаряв цілу дорогу. — Що не діє ся, що не діє ся? І за що, по що, відки?

І чим більше думав о всіх тих підпалах, побитях і оружних нападах, о котрих вичитав, тим більший пострах його огортав, а рівночасно і злість до гайдамаків, що не знати чого хотять.

— Боже єдиний, та ж то гайдамацький Великий тиждень і нині завтра чоловік може попрощати ся з житєм. Впр!...

І під впливом думки о близькім хлопеськім нападі, Адамський вже не йшов, а майже біг до коршми.

— Чи знаєш, Срулю, що діє ся? — кликнув до арендара, засівши за столом в алькірі коршми.

Сруль видивив ся на Адамського, а сей виняв часописи з кишені і почав в друге відчитувати в голос найновіші вісті про хлопеські заворуєня. Голос Адамського підчас читання дрожав, але ще більше почав дрожати сам арендар, що став мов стіна блідий. Нечиста совість відізналась в нім і він чув, що в разі нападу не мине його народний гнів.

— Що робити, що робити? — ломав руки перестрашений Сруль, а лице його так комічно викривилось, що Адамський, хоч не до того йому в сій хвилі було, усміхнувся з перестрашу Жиди і почав піджартувати собі з него.

Жид йойкав, Адамський випив підчас того кілька чарок шабасівки і під впливом благородного напою червонів йому ніс, але рівночасно і рослав двіма.

— Ге, ге! — сьміяв ся. — Не бій ся Срулю. Що то маємо хлопства боятись, ми шляхта? — і ударив себе гордо кулаком в груди. — Оден вистріл з рушниці, а вся та череда розбігне ся. Го, го, не таких ми бачили!

Сруль по першій переполосі почав успокоюватись, а Адамський чим раз більше горячитись і хробовати, коли нараз стало ся щось такого, що Сруль зі страху аж прикучнув, а Адамський в половині бесіди урвав і поблід.

Щож се такого було?

Дорогою надійшли два мужики і станули перед коршмою.

— Щож, куме Іване? — обізвав ся один. — Коли будем різати? Час!

— Хочби і зараз! — відповів другий.

— Хіба вже завтра рано, бо ще мушу в перед ніж наострити.

— Нехай буде і завтра, але досвіта — згодив другий мужик.

(Коонець буде).

Православіє чи царославіє?

Вже то така людська натура, що кождий дуже радо признає ся до доброго, до чесного та справедливого. А навпаки, як хто нечесний, злобний, фадшивий, несправедливий та облудник, то ніяк до того не хоче признатись. А наколи би такому декля хто викинув на очі его зло, то аж запінить ся зі злости на такого. Чому то так? Цілком природно. Бо знаючи дуже добре, що він злий, не хотів би, щоби о тім хтось знав. Як тьма не зносить світла, але сейчас тікає перед ним — зникає, так само і злість не хоче показуватись на верх. А коли хто таки відкріє яку злість якого чоловіка а та злість тоді не може скритись, не може зникнути; той чоловік видить, що не може ту злість сховати, гнівається, бісить ся за те на того, що відкрив ту его злість; така то вже — кажу людська натура.

Таке то саме з тими православними, чи як їх там називають кривославними, та царославними. Як спімнуть про них, що они царославні, то кидають ся як ті оси і всіма силами відпекують ся того. Та правдиві, чесні Москалі за те дуже й не гнівають ся, бо они знають, що то є чиста правда, що они царославні. Они знають, що у них цар батюшка скаже, то свята. Цар сказав: „по сему быть“ і вже і право і санкція того права. Тож кажу, чесні, учені Москалі не випирають ся, самі признають що так у них є. Але ті московські наймити, ті безсовісні, підлі, безхарактерні попихачі, що за марну рубльову заплату попирають те царославіє, що за марний гріш продали свою честь, свою совість і борються злоти, то ті — кажу — страх кидають ся на того, хтоби посмів сказати, що ціла Росія царославна. А може неправда? Маю в руках документ, який є найліпшим того свідомством. Ось той документ:

„Во славу святых, единосущных, животворящих и неразделимых тройцы, отца и сына и святаго духа: при державѣ благочестивѣйшаго, самодержавнѣйшаго, великаго государя нашего, императора николая александровича всея россиі: при супругѣ его, благочестивѣйшей государинѣ, императорцѣ александрѣ фтеодоровнѣ: при матери его, благочестивѣйшей государинѣ, императорцѣ маріи фтеодоровнѣ: при наслѣдникѣ его, благовѣрномъ государѣ цесаревичѣ и великомъ князѣ алексіи николаевичѣ: при благовѣрномъ государѣ великомъ князѣ михаилѣ александровичѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ владимирѣ александровичѣ, и при супругѣ его, государинѣ, великой княгинѣ маріи павловнѣ: при благовѣрныхъ государяхъ, великихъ князяхъ, кириллѣ, борисѣ и андрѣи владимировичахъ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ алексіи александровичѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ сергіи александровичѣ, и при супругѣ его, благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ елисаветѣ фтеодоровнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ павлѣ александровичѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ димитріи павловичѣ: при благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ александриѣ іосифовнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ николаѣ константиновичѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ константинѣ константиновичѣ, и при супругѣ его, государинѣ, великой княгинѣ елисаветѣ маврикіевнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ димитріи константиновичѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ николаѣ николаевичѣ, и при супругѣ его, благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ михаилѣ Николаевнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ михаилѣ николаевичѣ: при благовѣрныхъ государяхъ, великихъ князяхъ Николаѣ и михаилѣ михайловичахъ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ георгіи михайловичѣ, и при супругѣ его, благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ маріи георгіевнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ александрѣ михайловичѣ, и при супругѣ его, благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ ксеніи александровнѣ: при благовѣрномъ государѣ, великомъ князѣ сергіи михайловичѣ: при благовѣрныхъ государиняхъ, великихъ княжняхъ: ольгѣ, татіанѣ, маріи и анастасіи николаевнхъ: при благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ ольгѣ александровнѣ, и при супругѣ ея: при благовѣрной государинѣ, великой княгинѣ еленѣ владиміровнѣ, и при супругѣ ея: при благовѣрной государинѣ, великой княжнѣ маріи павловнѣ: при благовѣрныхъ государиняхъ: великой княгинѣ маріи александровнѣ, при королевѣ елиновѣ ольгѣ константиновнѣ, и при супругѣ ея: при великой княгинѣ Вѣрѣ Константиновнѣ: при великой княгинѣ анастасіи михайловнѣ: при благословеніемъ святѣйшаго правительствующаго синода, напечатана книга сія, біблія, свѣтъ книги священнаго писанія ветхаго и новаго завета, въ царствующемъ великомъ градѣ Москвѣ, въ сино-

дальної типографії, в дїто оть сотворенія міра 7713, оть рождества же по плоти бога слова 1904, індікта 3, мѣсяца октоврія."

Ну і скажіть, люди добрі, не є то справдішнє царослав'є? Хто тут властиво апробував ту книгу „Священное писаніє"? Чи євнод? Ні, не євнод, бо євнотійший царетуєющий євнод стоїть аж на 45 місці — значить ся по нашому на самім хвості. А звисна річ, що хвіст робить те, що голова каже. Отже хто є головою в російській церкві? Сам батюшка-цар з цілою родиною, до якої належить аж 44 членів. Чудо тай даво, якого на всемо Вожому євноту подібного нема. І то має бути вселенська церква, яка, як несправедливо говорять і рішучо твердять, що она є апостольська, соборна, Христова церква. Хто то де таке чував, що би при видавнїю якоїсь поважнішої книжки аж цілу царську родину виписувати. Десь там у сорок поколінь якийсь ребенок, що недавно втворив очі і ще навіть дивитись на євнот Божий добре не може, а вже є го пхають до книжки і то такої поважної як Євнот Писмо. Та менше в тим як оно там є, але пощо ті московські запроданці так бісять ся за те, як лишень хтось писне про те мерзене російське царослав'є. По що они так завзято протї того боронять ся? На що? На що? Га певнісінько на те, аби ніхто не порозумів російської логіки та не плюнув на них.

І по що то добрим людям голову морочити та захвалювати так дуже ту кривославну віру? І то має бути одна однісінька найправдивіша єдиноспасительна віра! То має бути правдива церква, де цар батюшка з усею своєю 44 членовою родиною є головою? Батюшка цар з усею родиною голова церкви, а де єрархія церковна? А де єпископ? Та ніби то та єрархія має бути в тим славетнім „правительствующому євноту". Але де там. Тай там найвищий начальник то зовсім євнотський чоловік. А може ще й який байстрюк, хто то там знає? Тай і то той „євнотійший правительствующий Євнот" аж на самім фості, значить ся, обганяє мухи з царського носа тай єго родини.

Гей гаспада, наймити російського царослава, ану скажіть, чи то неправда, що російська віра царославна. Ану попробуйте сего заперечити. Та я ся вам не дивую, бо мусите так брехати, як вам ваш господар приказує, бо ви єго слуги. Ви мусите гавкати та всіма способами боронити того огидного царослава, хоть самі з того євнотесь, але мусите боронити, бо ви підлі наймити.

Ну і хотять доназати, що російська, царославна віра, то єдиноспасительна, бо покровитель тої віри, сторож тої віри є сам государ батюшка-цар. Та коли то правда, що каже пословиця, що „який пан, такий і єго крам" — то як раз те саме можна тут сказати о тій православній вірі і о тій російській церкві. Де в такій вірі, в такій церкві може бути лад, коли сторожем того є цар, що може й доброго поняття не має про віру. Тому й не дивно, коли в такій єдиноспасительній кривославній чи царославній церкві, втворилось щось понад сто різних сект, як: старообрядці, поповщики, бігуни, білокриницка єрархія, Безпоповці, поморці, Феофанієвці, Філіпповці, нітовці, немоляки, неплательщики, лугинковці, сїкачі, штундисти, любішники, йованіти, духобори і т. п. Не дивно — кажу — бо де нема правного зверхника, де нема поваги рішачої о вірі, там мусить, конечно мусить таке безголов'є виникнути.

Мусить таке діятись, бо нема зверхника, який би силою Божого посланництва рішав в спорах віри. А тепер запитаймо ся, чому в католицькій Церкві такого безголов'я нема? Нема і справді не може бути. Чому? Бо католицька Церква має правного зверхника, має видиму голову, яка рішає в даних случаях.

Всі здоровомислячі люди в Росії самі видать і признають, що в їх церкві нема ладу, що їх віра хибна та ніяк їм проти того повставати, бо на чолі тої церкви є батюшка, який за ніщо в євноті не допустив би до того, щоби в тій нещасній церкві був Божий лад. А бідний простий нарід? Той нещасний нарід видати, що ніхто єму не дає того, що єму треба, не дає єму здорової Божої науки, шукає собі сам єї. Та він темний і не знає розрізнити доброго від зла, іде за поривами свого побожного серця і мимокіт впадає в єресь. Хто ревнїший, хто має більший порив до побожности, рве ся до незвичайних просто чудадних практик релігійних, прибирає до себе одиомішленників і секта готова. А ціла держава російська всіма способами силуєсь винищити ті секти і ніяк не може. Різні автори понаписували цілі стоси книг против сект і нічо не помагає. Навпаки ще більше множать ся. А чому то таке? Тому, що нема голови в тій церкві. Кожний, що хоче, те й робить.

А всі московські наймити силують ся і наш бідний руский нарід тут в Америці загнати до тої царославної копари, де аж кишить від всяких сект. Силують ся всіма найогиднішими способами збездіяти католицизм і єго правного від Христа установленого на-

ставника, пацу римського. Та се по часті їм і удає ся. Бо наш нарід темний, не має ні найменшого поняття о вірі, — вірить лишень оттак на слїпо. А коли єму ті царославні наймити представляють царославну, кнутапоклонну, російську віру в алотих красках, то той бідний народ лишне до веї, як та дурна муха до меду — і затїбає в гнилім царослав'ю.

І який там повага в тій царославній церкві? Відколя Христос оснував євою Церкву, то все власть духовна була на чолі тої Церкви. Тож і тепер так дійсно є. У правдивій католицькій Церкві стоїть на чолі Найвищий Зверхник Папа, а відтак всі єпископи. Они то стоять на чолі тої Церкви. А в царославній російській церкві то власть духовна на самім заді, на фості — значить ся не має ніякого значіння. І то має бути „євнотійший правительствующий євнот". — Звичайно в добрих, правдивих християн то євнотість все на переді, бо євнотість кожний шанує. Навіть і найгірший чоловік дає євноті перше місце. Бож так справедливо повинно бути. Лишень у одній царославній російській церкві инакше — на виворіт у них царбатюшка зі своєю численною 44 членовою родиною стоїть на чолі, — а єпископи? Єпископи от як єпископи — на фості царської родини. Тай навіть і не згадуєсь про ніякого єпископа. Малесенький, в пеленках князик або княгиня, а може ще в додатку і непрямого лова має більше значіння, як єпископ. — От і маєте, люди добрі, євноту, соборну, єдиноспасительну церков-царославну, російську, кнутапоклонну церкву, котра не потрафить здувати ані однісінької секти, а вже о спасеню вірних ані бесіди не може бути. — То тільки тепер, а колись буде ще більше.

Написав ПРАВДИВОПРАВОСЛАВНИЙ.

Проекти під розвагу Х-їй Гол. Конвенції Р. Н. Союзу.

12. Бр. Пр. Богородиці, від. 123 Р. Н. С. в Скентон, Па. на мітингу 14 червня ухвалило подати під розвагу делегатам Х-їй головної конвенції слїдуючі точки:
 1. Щоби переіменити Союз на Запороже, а Братства чи відділи на курені, без в'їжджу на се, чї знайдєсь вороний та степ для п. Белі.
 2. Щоби змінити назву з Little Russian на Ukrainian.
 3. Щоби головний уряд або вибраний на се урядник переводили ревізії по відділах, та з сего щоби справозданє було оголошенє в органі.
 4. Супротивляємо ся безу-словно тому, щоби зі-словачити „Свободу". Досить для нас янвчара, „А. Р. Вістника".
 5. Щоби слїдуюча конвенція відбулась в Пенсильвенії, де є найбільше число Братств.
 6. Щоби конвенція застана-новилась над сим, чи не можна було змінити суму помертнього в сей спосіб:

Класа А	\$2.000
„ Б	„1.500
„ В	„1.000.
„ Г	„ 500

 Зміна така була би користною з сеї причини, що много Русинів відтягнулось від чужих і нам ворожих товариств, до котрих они приступили, хотючи забезпечитись на більшу суму.
 7. Щоби орган Союзу перейшов на власність Союзу, а не був в руках приватних осіб, котрі нерас дописи конфіску-ють, та щоби виходив два рази в тиждень. Правопис має позістати на дальше фонетична.

8. Щоби конвенція застана-новилась над § 6 бук. в) якби там сказанє пере-вести в жите.
9. Щ би упросити Впр. Єпископа СС. Ортинь-ського, щоби був присут-ним на конвенції і обняв покровительство над Р. Н. Союзом.
10. Колиб переіменовано Союз в Запороже, а відділи в курені, то кожний курень оставав би під покровом того євнотого, котрого назву має відділ, а властиво братство.
11. Головному уряду ви-скажуємо повне довіре. Делегатам, звертаючи увагу на клич: „В єдності сила" і „Згода будєє а не-згода руйнує" — кличемо: „Щастє Воже" в праці над добром нашого народу. За уряд відд. 123. П. Кирилук, прде. Й. Запоточний, скр.
13. В справі видаваня „Сво-боды" в словацькій мові. Передовсім мушу упер-дити пп. читателів, що я ту цілком не маю на гадці понижувати або відбярати право бутя словацькій літе-ратурі і мові, але противно, се повинно бути цілюю кожного народу плекати свою мову, пісню в слові і писмі, але в можливих лишень границях, то є лиш між своїм народом. Я знаю, що Словаків в нашім Союзі є зникаюче число, а є лишень багато пословачених Русинів, а понеже Союз є чисто українсько-руська ор-ганізація, тому обовязком Союзу єсть дбати о то, щоби пословачених Русинів зрушити а ніколи, щоби їх дальше словачити. Русинів таких є багато, що витира-ють кути в чужих і нам ворожих організаціях, а преці єще не було случая, щоби десь упігнувся Русин, аби дотична організація, в котрій він платить, друко-вала єму газету в українь-

ській мові; ба, що більше, Русин в чужій організації навіть не признає ся, хто він є, але всюда і все на се пристає, як розпорядить більшість. А ту євнотуєще допоминатись послова-чені від Союзу видаваня словцької газети!

Тому всі ті проекти що до видаваня словацької га-зети Союзом нема що брати хоть би і під розвагу на конвенції, бо як би до того прийшло, щоби конвенція ухвалила видавати Свободу і в словацькій мові, то був би скандал для Союзу. Се так скаватиб, булб відо-зріне, був би знак, що туу Свободу, котру зачали ви-давати Українці і котра перебула не одно лїхолїте а не страшила на повазі через 16 лїт, котра все була на сторожи українських ідеалів, нині малаб зачати видаватись і по словацки, бо Українці не годні, не в силі єї удержати, — так би справді можнаб собі подумати. Для пословаче-них, або хоть би і самих Словаків моя рада є така: на кожнім плейві, де лиш наша Свобода доходить, трафить ся все чоловік, що потрафить перечитати Свободу і вяснити, що для Словаків є незрозуміле. Так само і кантор певно не відмовить перечитати. Крім сего причинить ся Союзови великі кошта і много труда в видаваню Свободи в двох мовах.

Тих пару стрічок уважав я за конечно перед конвен-цією подати, щоби в'їхав-ші ся делегати не тратили дармо часу над словацькою газетою, але як найскорше перейшли над сею справою до порядку денного. Суть в Америці організації, котрі одні пішли на службу мос-ковским шпигам, другі пішли на службу мадярам і словакам, але Союз зі своїм органом має і му-сити на все позістати чисто українським! Проч хоть би з най-меншою кринєю, на бік всі заходи воро-гів українського на-рода! Нашим кличем має позістати раз на все: „Для України наша любов!"

М. Семенюк.

14. Бр. єв. Петра і Павла від. 5 Р. Н. Союзу в Мт. Carmel; Ра. на мітингу з дня 21 го с. м. порішано подати під розвагу Х-їй Головної Конвенції слїду-юче:

1. Жадаємо, щоб „Сво-боды" виходила в двох мо-вах, по руски і словацки;
2. Щоби євнотські фонди зіставали під доглядом і розпорядимостію дотичного братства.
3. Щоби назва лишила ся така сама, як і до тепер. За уряд: Андр. Гараєїн, пр. Ів. Ялко, скр.
15. При нагоді надходячої конвенції думаю і я подати декілька уваг. І так:
 1. Щоби змінити назву „Руский Народний Союз" на „Український Народний Союз".

2. Щоби часопись, орган Союзу перейшла на влас-ність Союзу і доходи, які впливають з видавництва, щоби позіставали в касі Союзу.

3. Щ би „Свобода" вида-вала ся на 10 чи й 12 стор-иць та щоби тїм було біль-ше уваги зверненої на просвіту народа як для справ Союзу, бо до тепер усякі справозданя, викази, різні оголошеня забирають більшу половину часопися, а для просвіти, для чогось поучаючого мало лишає ся місця.

4. Щоби Свобода видава-ла ся тільки в українській, а не в українській і сло-вацькій мові.

5. Щоби місцеві відділи не платили розмет за члена, котрий занедбав чи умисно був перестав платити до Союзу. Повсталий недобір щоб був зарахований до слїдуючого розмету на цілий загаль Р. Н. Союзу. Я бачу в тим власне причину ве-ликого невдоволення членів до Союзу.

6. Щоби можна було, если би хто хотів, стояти в Союзі на подвійне по-смертне, зн. на 2.000 дола-рів, отже щоби міг платити подвійний розмет. В той спосіб запобігло би ся всту-паню многих членів Союзу до инших організацій, за-для того, що хотять на висшу суму асекуровати ся. Член Союзу Г. Мостовий.

16. Відд. 135 в Smoke Run, Ра. подає слїдуючі, проекти:

- 1) Щоб параграф ясно о-значав кілько виносить по-смертне за мужа, за жєну, а кілько, если є муж і же-на членами.
- 2) Щоб члени були при-няті до 45 лїт без доста-влена якогосьб євнот-ства свого віку. Члени до 50 лїт, щоб не потребува-ли старатись о євнотствє свого віку, але щоби їх вік могли ствердити приватно-дза довідоміи члєни, при нагоді вступленя до брат-ства і до Р. Н. Союзу. Є-слиби се євнотство пока-залось фальшиве, то тоті два євноти ручать своєю підпорою. Ми повинні ува-жати, що наш чоловік ме-трики уродженя доставити не може або дуже тяжко і з великими клопотами.
- 3) Щоби постановити, що если докаже ся котрому-будь членови, що він єсть ворогом нашим, т. є. хру-нем, то такий не євнотує довше членом. Тільки в той спосіб побудемось хру-нів, і аж тогди наша Ор-ганізація стане дійсно у-країнська. Член вступаю-чий на шкоду організації має бути безусловно ви-ключений. Лутше мало чле-нів, а добрих. Проч з хру-нями з Союзу.
- 4) Іх Преосєв. єп. Ор-тинський, щоб обняв по-кровительство над Р. Н. Союзом.
- 5) Назва Союзу має бути безусловно змінєна. Ми не жадні Little Russian!... Жа-даємо, щоб назва Р. Н. Со-юзу була „Ukrainian National Union".
- 6) „Свобода" щоб перей-шла на власність Союзу, і боронила дальше так на-ших справ, як до тепер; щоби видавати єю в двох язиках і два рази в тиж-день. Раз в Вікторю, дру-гий раз в Патняцє. На се має підвишити ся платню за орган. Дем. Фрич прде. Ант. Клим скр. Н. Джмелик, делегат.

„SWOBODA“

(LIBERTY)

The Ruthenian Weekly

Published every Thursday at
184 Hudson St., New York, N. Y.Published by
Auth. Publishing & Exchange Co

Anth. Curkowskyj, editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893.

Advertising rates furnished on
application.Entered as second-class matter
December 21, 1906 at the post
office at New York, N. Y. under
Act of Congress of March 3,
1879

„Свобода“

Газета для руского народа в
Америці і орган „Р. Н. Союзу“,
виходить що тиждень в Четвер і
коштує:в Америці на 12 місяців... \$2.00
в стар. краю на 12 місяців \$2.00
в Америці на 6 місяців... \$1.00Оплатувати газету треба все-
гда в гори.Гроші треба посылати в ре-
комендованих листі, або через
пересовий, або почтовий по-
рядок (ноні ордер). Money
order, то є картотку, котру дста-
ють від почтара або агента на
пересовій офісі, пішлилі на,
без того ми не годні грошій
платити.Адрес:
„SWOBODA“
184 Hudson St., New York, N. Y.
Телефон 7074 Spring.Якщо хоче, щоб його адрес змі-
нили мусить подати нам, крім
нового, також свій старий адрес.Перед Конвенцією Р.
Н. Союзу.Слідуючого вівторка, дня
7-го с. м., в городі „Брат-
ньої Любові“ в Філадель-
фія, Па. зберуться уряд-
ники і делегати „Р. Н.
Союзу“ на десяту Головну
Конвенцію.Не багато їх буде до
150 делегатів і 15 урядни-
ків, але не в числі тут
вага, а в тому, які се лю-
ди і що вони зроблять.Недавно відбувши ся
Конвенція „Соединенія“
повинна бути осторогою
для делегатів Конвенції
Союзової, щоби дармо часу
не тратили, тим більше,
що до поладження чекає
споре число велика ва-
жних справ, від яких по-
части може і зависіти ме-
поступи і доля Американ-
ської Русі на довгі літа.Так!.. Се можна отвер-
то сказати, бо Р. Н. Союз
попри чисто фінансові,
асекраційні цілі, пови-
жен мати (§. 6 буква Б.)
еще і загальні, національ-
но просвітні задачі.Бо тут, на вільній землі,
щоби бути Русинам, не
вистане лишень раз в ти-
ждень піти до рускої церкви,
вислухати Служби Божої
по руски і по руски по-
молити ся але і потреба
пам'ятати про ся нашу
нешасну Русь-Україну,
треба працювати для її
добра і розвитку.Виправді закладане това-
риств і братів, де люди
раз в місяць віддуть маєв справі національної ор-
ганізації і свідомости ве-
лике значіння. Але се все
переважно обертає ся на
грунті економічній, має на-
мети чи то грошеву підпо-
мору, коли член захворіє,
чи то підмору його родані,
коли член умирє. І під тим
вагладом „Союз“ не по-
зістає віщо до бажаня.Але дух народу живе не
лиш в матеріальних ве-
щах і багатствах, але в са-
мосвідомости народу, в
просвітлі, в творах її ду-
ха.І перед нами виринула
сумна картина. Розвиток
духової культури нашого
народу позістав ся далеко
по заду за его розвитком
економічним. Що більше,
для розвитку духового,
національного, до сих пор
майже нічо не зроблено.І нам не вільно замика-
ти очий перед сею небезпе-
кою, нам не вільно пере-
ходити над сям в байдуж-
ність, бо коли напе-
жете піде даліше тим ро-
бом що і тепер, то не
довго треба буде ждати на
сю хвилину, що може ли-
шат ся гр. католики,
однак вони не будуть уже
знати ні рідної мови, ні
не будуть уважати себе
членами великого, 30 мі-
ліонного народу. На се
найлучшим доказом нехай
послужить хотіби і се
покоління, що вже тут в-
родило ся, зросло і виховало
ся серед дотеперішних
обставин викликаних на-
шою байдужністю.„Руско Народний Союз“
є однією народною ор-
ганізацією, і згуртував ко-
ло себе звш 10 тисяч
людей. Гадає ся, що влас-
не сія організації передо-
воім не вільно замика-
ти очий перед сею небезпе-
кою. Попри чисто фінан-
совий бік завданням „Р. Н.
Союзу“ повинно також бу-
ти взяти ся за просвітню-
культурну роботу серед
народної маси на землі
американській. Завданням
„Р. Н. Союзу“ повинно
отже бути навчити наш
люд тї свідомої любові
до сих скарбів нашої хлоп-
ської культури, що чужин-
цям навіть, імпоує роз-
бурхати у душах полумя
національної гордості, ви-
зволити духа з пригноб-
лення і прибитя виклика-
ного відвічною неволею на
рідній не своїй землиці,
навчити жити цовним на-
ціональним житєм.І тому повинен „Р. Н.
Союз“, не занедбуючи фін-
ансового боку, рівночасно
гуртувати і організувати
наші сили на чужині і над
роботою просвітною. По-
винен взяти на себе іні-
ціативу і перевести в кож-
дїй місцевості, де жменя
лиш Русинів, де одно ли-
шень хочби і найменше
братство, щоб там повстала
сейчас читальня, щоб чи-
тальняні хориспівали наші
патріотичні пісні, щоб по-
минки по наших націо-
нальних діячах, героях і
мучениках були народними
святками, щоб аматорські
вистави будили любов дозлого, до рідного, щоб
перед темними очима за-
сіяло світло, щоб усі
члени „Союзу“ згуртували
ся також у одну, сильну,
свідому, всенародну, куль-
гурну громаду.Отсега бажемо „Руско
Народному Союзу“, ба-
жаємо з тим перекопанем,
що наше товариство, ко-
тре покляло уже так ве-
ликі заслуги коло фінан-
сового забезпечення родин
по своїх членах, коло
її організації розкинутих
членів в товариства і бра-
тва, знайде в собі доволі
сил і одушевлення, щоб
заспокоїти і в того боку
національно культурні по-
треби нашого люду на
чужині.

Суд над Січинським.

У понурій салі розправ-
лівської судової палати
засідає суд. І будуть судити
сі, які графови Потоцькому
ставляють „живий пам'ят-
ник“ які уважають його
найліпшим сином Польщі.І як-же вони будуть ди-
вити ся на нього? Як ви-
паде сей суд, в яким засі-
дають самі поклонники
„Polski od morza do morza“,
ідейні поклонники іubo-
жатели колишніх Потоць-
ких, Вишневецьких, Чар-
нецьких, тих, що наших
тредків вбивали на паль,
палили, колесували, че-
твертували, які у своїх
мріях усе раді бачити без-
конечний шлях, висадже-
ний двома рядами палів, а
на кождім палі корчить ся
козачке тіло; які бачать у
своїх мріях безліч відріза-
них грудий козачок, а
польські воляки бють тими
грудями батьків і мужів по-
лиці; або, як кат дре шма-
ток за шматком шкіру
з гонти, відрубає по кус-
някові руку, ногу, вивер-
тує очі...Так поводити ся колиш-
ня польська шляхта з „haj-
damakami“. Теперішня шля-
хта така сама, а Січин-
ський в їх очах також
„hajdamaka“.І як випадє сей суд,
в склад якого входять самі
шляхтичі, з яких ні один
не знає рідної мови
обжалованого?

Про се нема сумніву.

Сі пани вже давно вида-
ли свій осуд: „dżęć raz“,
і тепер они лиш правною
дорогою потребують за-
твердження свого засуду.І на терневім шляху ва-
звольного руху нашого
люду повстане свіжа мо-
гила, на якій градучі по-
коління стали муть кален-
ні мечі на дальшу борбу,
борбу, що мусить завести
до побіди.І тому нехай пана су-
дять...Але одно лиш важне
спростоване.Сей кого вони судити
муть — се не обжалова-
ний перед ними, се їх плін-
ник.Бо сторона, котру він
заступає, а сторона, котра
буде судити, се дві воюючі
сторони. З одного боку
местник, що молоде жите,ую свою будучність кла-
де в жертву поруганому,
закованому народови, з дру-
гого боку наймені кати
злочинців, що перші по-
винні би повиснути, кола б
справедливості раднаа сві-
том. Його від них віділя-
ють гори трупів, сотки
тисяч знисених людських
істот, ціле море крови і
салі.І вони взяли його в по-
лон і можуть його віддати
на мука, можуть його уби-
ти, але його особи судити
не можуть.Не цілі наймити поль-
ської шляхти в ц. к. уря-
дничих мундурах, не раб-
ський суд, але може його
судити лиш той великий
мученик — наш народ.Він убив графа, що був
самодержавним володільцем
Галичини. І колиб йоговіддали судови зложеному
з рідні убитого, то се бу-
лоб вправді диво, але при-
найменше щиро. Сі виве-
ли б його на гору страче-
ня леше в імя пімсти, а
теперішній суд сю пімсту
закрив лицемірними слова-
ми облуди в імя людської
совісті.Звідки вони будуть мати
право видати суд?... Чи-ж
вони, сі побожні заштитни-
ки божої заповіді „Не
убий“ самі не опирають
своїї власті лише на ба-
гнетях? Чи ж, щоб захова-
ти сю власть не поплило
уже стільки нашої крови,
не впало уже тільки на-
ших трупів? Чи-ж є на
світлі дві моралі, дві за-
повіді: „Не убий“? — од-
на для сильних, міра сего
яка їм все пращає, а друга
для поневолених, тільки
аких карає?...І суд польської шляхти
над Січинським буде зара-
зом судом історії над поль-
ською шляхтою.В тій боротьбі вашого
народу з його відвічними
ворогами Січинський пір-
ваний страшними картина-
ми шляхотського панованя
повелав головний стовп
сего паньства. Впав По-
тоцький, і ми твердо віри-
мо, що в недовзі так впав
і лядка власть на рідній
нашій землі. Ми твердо
віримо, ми бачимо, що вже
йде свобода відродженої
нашої країни, дарма, що
кати шибеницями хотять
заставити її дорогу. Вона,
ся свобода, мимо шибениць
прийде, а катів народних
вітре з лица землі.Бо вольного духа
не скути в кайдани,
Біда, біда, біда
вам тирані.

Ударив вічевий дзвін.

По всій Україні
і де суї є діти
Вістка ся рознесла
Що Лях Потоцький
вбитий!Велике українське Віче
відбуде ся заходом ньюор-
ського гімнастичного тов.
„Гайдамаки“ дня 4-го лип-
ня 1908 в гали Manhattan
Lyceum ч. 66-68 E. 4 Str.
в Нью-Йорку. Початок о
год. пів до 7 сі в вечера.На деннім порядку віча:
справа атвтату М. Сі-
чинського, кроваві події
в Чернихові і взагалі по-
літичне положенє в Гали-
чині.

Український народе!

Відгомон кровавих подій,
котрі потрясли цілу Гал-
Україну відбав ся сумним
ударом і на Ам. Укр. Звір-
ське панованє Ляхів пе-
рейшло всякі можливі гра-
ниці. Свіжі групи і моги-
ли суї свідками як стра-
шно люті каги, Ляхи, вну-
щають ся над нашими бра-
тами. Пють кров нашу і
годі — годі їм єї напиться
до волі. Ще не засохла
кров не давно, убитих бра-
тів наших! — Ще не зазе-
левіли Іх могили. Коли
знову убили патьох наших
братів а 10 смертельно ра-
нили. — Прабули нові му-
ченики за рус. україн-
ський народ.Український народе! Ти
видиш знущанє ся Ляхів
катів над нами! Ти видиш
пролиту кров братів наших
і Ти мусиш проти катів
запротестувати! Прийди на
се віче, где всі разом ви-
скажемо свій біль і обуренє
і гримко запротестуємо про-
ти звірського поведєня
Ляхів, щоб цілий світ
дівнав ся о наших кривдах,
які нам творять катя Ла-
хи і то в конституційній
державі — в Австрії. Не-
хай ся народе! але прийди
численно і не пожалуй по-
жертвувати хвилину часу
для власного добра, для
Неньки - України.За правду, волю свободу,
За Неньку нашу Україну,
У бій кровавий враз ідім.
В гору вкраїнський
стай здіймімУ серцях наших
звигнім Україну.
Нью-Йорське гімнастичне
Тов. „Гайдамаки“.Як Канадійський лібе-
ральний ряд трантує
українських поселен-
ців.(Кінний поліцай і лісничий стра-
шуть фермерок, грозач їм ареш-
том і спаленєм будинок. Вигона-
ють людей із фармів.)Питанє яке найбільш заціка-
вило фермерів мешкаючих в
Dauphin-скім окрузі є: „Чи по-
ліцай і лісничий, оба наемники
ліберальної партії, суть уповаж-
нені рядом виганяти поселенців
із землі, котру вони через дов-
ший час обраблюють і котра ста-
новить їх ціле майно від часу їх
приїзду до сего нового краю
Найбільшої ваги є ту се, що ті
самі, котрі імігрантів там завели
і казали їм там осістись, тепер,
по пару роках, коли наряд на-
працював ся досить коли очище-
ня землі, — ті самі — приходять
і кажуть забиратись.Щоб предложити справу яс-
нійше впов. читачам „Свободи“
подам ту записаний протокол
одного із потерпілих.Деклярація звучить так:
Я, Іван Склепович, фермер,
мешкаючий в Dauphin, Manitoba,
присягаю:1) Що я прибув до провінції
Манітоба із моїм батьком тому
один аїцять літ.2) По нашім приїзді до Dauphin,
урядники домініяльного
канадійського ряду казали нам
осісти в окрузі Spruce Creek, на
полудневий захід від містечка
Dauphin-у; там нас завели і по-казали нам землю, на котрій ми
лишились. Мій батько осів ся на
північно-східній чвертці 22-гої
секції, 23 Тавнішп, 20 Рендж.3) Я стало мешкаю в повисше
згаданім окрузі через цілий час,
від хвилі мого приїзду.4) Уже одинайпять літ як я о-
сів на північно-східній чвертці
секції 14-тої, 23 Тавнішп, 20
Рендж.5) Коли я осів на повисше ска-
занім місці і почав его обробля-
ти, я по части мешкав в тім са-
мім місці, а по части разом із
моїм батьком; послідних чотирь
років я стало мешкаю в ска-
занім місці. На тім місці я збу-
дував хату під гонтами 16х14 фт.
і стайню тої самої величини. Вп-
орав десять акрів землі, на ко-
трих я засіяв пшеницю сеї ле-
сни; оброблена земля є загоро-
джена фенцом; таксамо наробув
і навозил другого матеріялу, до-
шок і гонтів на більший новий
будинок; увесь матеріял лежить
на купі, на фармі.6) Від часу до часу я завісїда
довідував ся до Домініяльного
земельного уряду у Dauphin і
робив аплікацію, щоб ту землю,
на котрій я мешкаю дали для ме-
не як homestead. В уряді сказа-
но мені, що та земля є лісова ре-
зерва (Timber Reserve) і нале-
жала до когось там.7) Коло мене в сусідстві меш-
кає около двайцять фермерів на
ріжних секціях в 2-тїм Тавнішп,
20 Рендж, на полудневий схід
від фарми мого батька, котрі уже
так само пообробляли землю на
своїх фармах і побудували бу-
динки.8) Мешкаючи на сказаній фар-
мі я усе вірив, що землю, на ко-
трій я мешкаю і обраблюю, а так-
само і мої сусіди дадуть нам за-
гомстєд.9) Жадного повідомленя ані
розказу нам не дали із уряду до
12-го сего місяця. Тиждень пе-
ред тим днем, я здивав ся із J.
Robertson-ом із Gilbert Plains,
котрий, — як я довідав ся — є
земельний інспектор чи лісничий,
і він сказав мені, що я і мої
сусіди маємо забратись із фар-
мів, на котрих мешкаємо.10) Дня 12-го сего місяця я
був несприятний в дома; того
дня приїхав до моєї хати J. Ro-
bertson разом із кінним поліца-
єм (Mounted Police) і зачали
розпитувати ся мої жінки за-
мною; настрашували жінку ареш-
том сказали їй, що ми маємо
забратись з тої фарми. Таксамо
загрозили, що спалять наші бу-
динки.11) До тепер уже спалили па-
ру будинок моїх сусідів, і я по-
бую ся, щоби не прийшли і не
спалили так само мої.12) Слідуючі мешкають в су-
сідстві:1) Петро Семич, мешкає на
фармі уже 7 літ.2) Андрій Пилц, мешкає на
фармі уже 3 літ.3) Іван Генік, мешкає на фар-
мі уже 3 літ.4) Петро Склепович, мешкає
на фармі уже 5 літ.5) Іван Урбановський, мешкає
на фармі уже 3 літ.6) Митро Романчик, мешкає
на фармі мешкає 3 літ.7) Frank Crowder, мешкає на
фармі більше як рік.8) Никола Слисюк, мешкає на
фармі 2 літ.9) Василь Слисюк, мешкає на
фармі 2 літ.13) На землі, на котрій ми ме-
шкаємо, нема такого ліса, з ко-
трого би мож рубати матеріял
до трачки, як на дошки або я-
кий инший матеріял взагалі, бо
ліс був випалений уже тому 15
літ.Я присягаю, що повисше мно-
ю поданє є правдою, і знаю, що
се є такої самої ваги і значіння
як би се був протокол зробле-
ний після присяги в „Канадій-
скім акті протоколу“ 1893.

(Підписано)

Іван Склепович.

Англійські дивніки і другі розписують ся про справу всіляко. Вестірний „Telegram“ із 23-го Липне пише: „що за патене будинки урядники повинні бути остро укарані, бо Канадійське право забороняє палити будинки навіть тому, хто їх будував. Коли який фамер через яку небути причину забирає ся із фарми, то будинки має лишити. За патене або знищене карають. А ту урядники палять, но але в їх руках і право...“

Як справу розсудять поки що невідомо. Закалене Скепеповича відослав до одного із послів парламенту, котрий в коротці піднесе справу там.

Дуже давно, що скрупулянтний редактор „К. Ф.“, котрий, як каже, боронить руских справ і інтересів (може лиш ліберальної партії?) не спмнув ані словечком про кривду наших фармерів зайнятий писанем статей на шкільного організатора. Але внабори за плечима, прийде день, а котрий нарід обтресе ся від ліберальної гантрини, та всяких їх рентилюк, котрі знушають ся над людьми.

Орест Жеребко.

В і ч е.

Brandon, Man

Справа віча порушена добр. Яр. Одарчиним в Свободі ч. 22 викликала сильне заінтересоване серед наших канадійських Українців. О сім свідчать мітинги, які відбувають ся по колоніях, та листи, які дістаю з різних колоній.

На мітингах панує велике одушевлене серед вібраних. Як мені доносять то місцями на мітингах по фармах являе ся понад 200 учасників; коли зважимо, що наші фармери пороскидувані, то се колюсальне число учасників свідчить, що народ зрозумів ціль організації.

Недоста того, що поселенці Манітоба заінтересувались, але в далеках околицях Саскечевану і Альберти прогомонів вічевий дзвін, і там в сій цілі наші люди збирають ся, та ухвалюють вислати делегатів на віче. На сю ціль збирають гроші по між собою на кошти по дорожжю і думають вислати 3—5 делегатів з одного дистрикту. Тому видачи, як ся справа заінтересувала наших переселенців, а по переписці з деякими пропонованими членами комітету учительською організацією рішили скликати віче в днях між 15—20 липнем 1908. Відкладаемо на так пізній час, щоби був час на дальшу акцію та приготування.

В місцевостях де є наші учителі повинні скликати (коли де до тепер не скликали еще) мітинги і вибирати делегатів на перше українське віче в Канаді. При сім зверну увагу, що наші переселенці в Саскечевану і в Альберти повинні вислати по можності як найбільше делегатів. З Саскечеван маємо вже вияви, що прибудуть делегати, тому звертаємось до Альбертійців. Знаємо що в Альберті є досить свідомих людей, тож повинні доложити старань, щоби і в відтам прибуло

хоч невеличке число делегатів. Правда, що дорога велика — однак ціна до роги буде дешева, бо зі згляду що на в е вже зголосилось понад 100 делегатів до тепер, то ма відстанемо Standart certificate, тож се нас таньше буде коштувати як полове вина їзди. А і се мушу зауважати, що в Альберті найбогатші наші переселенці, одже ся подорож та видатки не вроблять великої рубрики.

Тому звертаю ся я ще в покликком: Родимці, від нас самих залежить наша будучність — наша доля. В організації наше істноване. Час прокинутись зі сну та увільнитись з старокраєвої байдужности. Пора іти слідом других народів, котрі хоть меншим числом змешкують тут в Канаді, а житєм своїм багато висше стоять від нас. На вічу рішати ся наша дальша робота на полі політичнім, просвітнім та економічнім. Всякі ближші інформації подасть вічевий комітет в короткім часі.

Т. Д. Ферлей

Box 1019

Brandon Man.

Луцинова віра і святість.

В 21 числі „Правди“ заговорив редактор Луцик, зазначивши в гори, що яко християнин буде давати відповідь на свою клевету, кинену на єпископа і Єго родину. В самій річ вар то єї послухати.

„Христос посеред нас“ — так починає побожний Луцик. Нема що казати, зовсім по християнськи говорить; но на жаль чи довго читатель буде тої гади тримати ся, коли погляне на конець тої мольної фарисейської праці, закінченої „ломанем костей“ і то ще в імені народа. І то у Луцика має бути „по християнськи“.

Добре зачав, але недобре скінчив. А все конець діло хвалить. Як кого люди видять, так і судять его. Яка в Луцика віра, така его міра. Таке і его обвинене, як би ми духовні проpter esum а не для иншої цілі до Америки заїхали. Хто за чим і по що приїхав, то чей буде знати нарід, та потрафить розрізнити душпастера від лжепророка; сівача Божої правди від враг-сатани сіючого кукіль межі пшеницю; ученика вповняючого наказ Христа учати людей, від самозванного бурителя царства Вожого на землі. І хтож то так за одним замахом пера зробив клятвопреступником святих, що служив 12 літ по правді Богу і народові? Не рука ли ваша сіе сотвори, господи Луцику? А в руках моїх документи від власної духовної, що „попик Чижевич“ присяга не зловив, від Церкви—обручницї Христової не відступив,

в парохії Лужка дільного не втік, але як в Лужку служив так і в Філадельфії служив тій самій церкві і тому самому народові, на що его власний єпископ в Перемішлі на дорогу благославив та словами упоманав, щоби сте ріг стадо Христове від вовків злих, що хотять го пзбавити его душевно го добра — сьв. віри. Тому і попик Чижевич, господи не Луцик, свідомий свого покликання, знає, кому Христос повірив духовне стадо і свою церкву та кому дав до того повне право. То й ви чейже до бре знаєте, но на жаль противно робите. Або хтож вам заборонив бути апостолом правди? і для вас була дорога отверта до стану духовного. І вам нічо не стояло на перешкоді, бо і у вас є талан Божий, но ви на зле его обернули. Видно, що не були ви того гідні, тож днесь не беріть ся до самозваньства, та не приписуйте собі власти езекутора чи там реформатора перкви Христової, бо де вам до того. Кудя кухті до патини.

Ви покликнете ся на Лужок, кого би люди скорше воіли, но на те легка відповідь. Кілько би знайшло ся паниць в Лужку та таких, що віру мають за віхоть соломи, то ті — виразно кажу — будуть за вами тримати. Але кілько тільки є людей тверезих, віруючих в Христа і Єго Церкву, то ті, безпечно вам кажу, будуть воліте при мені стояти. А що я дальше вам скажу, що навіть ті ваші приятелі, що такої самої віри і святости як і ви, хто знає, чи скотіли би днесь на вас ласкаво подивити ся за одну лишень вину, яка тяжить на вас, а то за ваші „Житє Святых“, де ви так красно в душі правдивої церкви Христової виложили правди віри і жите Угодників Божих. Скажу вам правду, що коли ті ваші приятелі почувли о житю—св. Йосафа та так докладно вами опісанім, то так би ся крутили, як би щось дуже гіркого з'їли, а в головах їх не могло поміститись, як могла така тверда скала як господи Луцик, щось подібного о сьв. Йосафаті написати. От видите власна хвальба сорочки не дасть, хто знає, як би она вас тепер приняла, бо они не такі дурні, щоби не знали, що є пуста бєсїда а що грішні діла. Але на вашу гризоту наведу вам два письма моїх парохіян з Лужка дільного, написані до мене дня 18 і 21 мая 1908. Ось так пишуть:

„Всечестнїйшій Отче! до вїдавимся о вашьм здоровлю то ся дуже утїшив, що есте здоровї иномєя засмутив дуже що моє дїтина так там робить образу Богу и проклатіє святиої церкви; то менї

малє сердце невзвжочать зь жалю; то прошу ласкаво моеї прозьбє учинити мого Андруса наказати; то вамь Отче Господь Богь надгородить стократно. Пздоровляю вась Отче сердечно и цїлую вашіа рудї: Иванъ Ляховичъ“.

А другий так пише за таких, що затуманені американськими реформаторами, вернувши до краю, хотіли реформувати громаду Лужк дільний:

„У нась страшна тїє нота безь грошей, Америка стада грошї присилати. Губавкиї приїхали зь Америки та мали заводити провславіє та не було го го вно тиждень а тепер такь поглухли якь стовпи чи зь голоду чи що самї не знаю бо тре що тиждень зь мїхомь на купно ити а ту долларовь нема та я му кажу аби ишовь до Росїї на заомогу бо до Америки нема у чїмь заїхати а такий зь нихь тепер чеснї порсбилиєсь гр. католики ажь страх“.

Кінчає пише — „Сердеч но благаю о водповідь кланяемо ся усїм сусїдям живимь водь сердца здоравли и добра и блага“.

І як думаєте, господи Луцик, знайде ся може чесний парохіян в Лужка, що кине на мене камнем. Та за що? Може чотири роки мого душпастирства не лишили в громаді незатертих свідків моєї тяжкої і прикрої праці? Може був би став дїм парохіальний мурований без особистих датків зі сторони парохіян? Може так скоро було би прийшло до читальні та крамниці заложеної власними грїшми на цїль будови нової церкви? А лишена готівка на згадану цїль в книжочках щадничих на 4000 корон. Чи то може буде ваше діло за тах 15 годін, щосьте переслали у Федорички в столі в Лужку дільнім?

А тепер запитаймо ся, яка ваша віра? Пишете: „У Луцика віра, то святости святость“, но чи ви й то з великої святости і віри написали: „Чорт тебе знає сь твоимь Сотеромь, хто вась крестилъ“. Но то я вамь скажу Дух святий при нас крещених. Нас крестив святих і апостольску церкву і просив Бога, щоби ми так твердо ту віру визнавали і після неї жили. А й вас крестив святих та клав на жалє свою руку на вашу голову і помазував сьв. Смасем межі иньшими чувствами руки ваші (во еже дїлати правду на всякое время) і ноги (во еже ходити по стопамь заповїдей Христових). Ну скажіть самі, чи рука ваша так робить а ноги так ходять. Добре то Христос в євангелію св. Матея каже: „Горе вам книжники і фарисеї, облудники, що замикаєте царство небесне перед людьми, ви бо самі не входите і тих, що хо-

тять вїйти, не допускаєте. Горе вам фарисеї облудники, що переходите море і землю, щоби навернути хоть одного, а коли те ста не ся, робите его сьвим пекла, вдвое гіршим від вас... Горе вам фарисеї о облудники, що очищаєте зверху шклянки... так і ви, зверху видаєте ся людям праведними, а в середині есте повні облуди і веза коннєсти“.

— О вожди слїпї для слїпих, як довго будете ташити за собою слабих душею і покалічених порокєствєно дїтий Христових! Если ви уцєрго в завазаними очима лїєге в пропасть, то бодай не ташитї за собою другиї. Філадельфія дня 19. VI. 908.

Симєон Чижевич

єр. кат. святих инок.

Проект під розвагу X-ї гол. Конв. Р. Н. Союзу.

17.

Тов. „Ів. Наумовича“, від. 138 Р. Н. Союзу в Філадельфії, Па., на надзви чайнім мітангу дня 26 Юнія порішило подати під розвагу делегатам X-ї гол. Конвенції слїдуючі точки:

- 1) Щоб назва „Союзу“ остала ся, як і до тепер т. е. „Руский Народний Союз в Америці“.
- 2) Посмертна запомага як була: 1,000 і 500 дол.
- 3) „Свобода“ щб перейшла на власність Союзу і щб гол. Уряд Союзу розпоряджував ся, як до тепер.
- 4) „Свобода“ щб друковала ся тільки в рускій мові.
- 5) Розмет перший за член на з Братської каси має ся заплатити а другий розмет на такого члена щб не приходив, як той член не просив місцевого відділу, що він хоче бути дальше членом. О тім має сїчє місцевий секр. гол. секр. тарови донєств.
- 6) Календар щб давав ся даром (як і у других організаціях дають), членам т. е. щб він був додатком до „Свободи“.
- 7) Висказуємо повне довіре дотеперішному голові. Урадову, та жадаємо, аби він полишив ся і на дальше.

Желаємо всім п. п. делегатам Р. Н. Союзу як найлучшого успїха в праці над добром членів Союзу.

К. Смакула предсїд.
С. Мурянка секр.

15 арештовань.

(\$1,000 (тисяч) долларів шкоди. — Побитий кондуктор желїзницї в шпиталях.)

То наслідки веселої забави (про яку ми обширно писали в послїднім числі) одного з вождєй „Соединенія“ від спілки Угрин і Жаткович, о. Михайла Яцковича, зі своїми одномишленниками і парохіянами. О. Яцкович, бувший предсїдатель контрольной комісії „Соединенія“ авантурничий лицар Дон Кихот в борбі всякої можливої

Болючі крижі і члени

тратити біль і штивність німа нїлькоразсєго матєрєтє.

Д-ра Рїхтера Нотвичини

Пейн Експелером

Фаміліїне средство вививає по иньгих ирках ли лїч проти Руматизму, Сїлітїни, Болєа в боцї, Невралгїї, Болєа в горлї і грудях, Болєа голови і зубів.

Продають по всїх аптїках по 25 і по 50 центїв.

F. AD. RICHTER & CO.
215 Pearl Str., New York.

і неможливої зволочи проти Руского Єпископа, пан превелебн на Скрєнтонєх, Па., врядив собі (exclusion) ескоршен зі своїми одвомишленниками дня 15 Юнія с. р. до Mont Parky коло Wilkesbette Pa.

В наслідок дуже „широкої“ забави компанія желїзнична дала арештувати 15 учасників, які скинули з трену кондуктора, котрив провадив трен і розбили одну кару Кондуктор тяжко побитий лежить тепер в шпиталях, а за розбиту кару (віз) компанія желїзнична жадає 1,000 долларів відшкодованя. Шумна була забавка, нема що казати! І то під проводом самого превелебного пана, отця Яцковича. Треба знати, що на тій забаві — протулїці не було ані одного галицького Русина.

Отець Яцкович думає певно, що такими „широкими“ забавами зробить честь угро рускому народові а собі здобуде славу найліпшого угро-русского духовника? Гавьба таким святих инокам! Яко духовник, місто учити нарід тверезости, сам веде провід в розпиваню народа і веде його на бездорожа. І от такі і тям подібні всгда беруть ся мазати по „Вїстнику“ наставленія нашому Єпископови! Безхарактерники, що повинні поховати ся усі під землю від сорому, який наносять рускому імені, перед другими цивілізованими народами Америки.

О.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ!

256 акрів: дїм 8 кімнат, столова, стайні, сад, кернїца коштує 2 6000 дол.
176 акрів, дїм 6 кімнат, сад, ліс і поле, ціна 1,000 дол.
61 акрів, дїм 6 кімнат сад 700.00 д.
42 акрів, стор, дїм 9 кім., великий сад, столова, стайні, ціна 3,300
46 акрів, дїм 4 кім., стайні, столова, сад 700.00 дол.

260 акрів, дїм 5 кімнат, 200 оловєвих дерев, ціна 3,200 дол.
98 акрів дїм 9 кімнат, усі будинки 50 оловєвих дерев 1,200 дол.

110 акрів, дїм 4 кімнат, сад 1,300 дол.
50 „ „ „ „ „ „ 700 дол.
106 і пів акрів, дїм 6 кімнат, сад 700 д.
12 акрів, дїм 4 кімнат, 40 оловєвих дерев, ціна 800 дол.

Усі ті фарми лежать в стейті Вїрджїніа і мають поле, ліс і оловєві сади. Голосити ся о більшїх відомостях до:

JOHN JELINEK

1116 Pine Way Braddock, Pa.

Артист-маляр з Галичини, рік в Америці, виконує всі роботи церковні, малє на церкв. образи, золотить і відновляє іконостаси, одтари, кивоти, і т. д. Пошуче ся Бєд. Духовєствє і братствєм церковним. — З глибоким поважанєм
M. SNIATYNSKI
„SVOBODA“ 184 Hudson Str., New York.

На Х. Голов. Конвенцію Р. Н. Союзу

мають відбутися в Philadelphia, Pa. на днях 7, 8, 9 і 10 Юлія, вибрано слідуєчих делегатів:

Відділ	Назва братства	Ім'я Делегата	Число голосів
1	Shamokin, Pa., Бр. сьв. Андрея — Іван Глова	3	
2	Mt. Carmel, Pa., Бр. сьв. Дмитрія — Іван Боргач	2	
3	Olyphant, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Демко Хомин	3	
4	Jersey City, N. J., Бр. сьв. о. Ніколая — Гр. Підлипчак 1.	2	
	Анд. Гела 1		
5	Mt. Carmel, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Анд. Мильо	2	
6	Brownsville, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Мих. Келічава заст.	2	
7	McAdoo, Pa., Бр. Пр. Богородиці — Дм. Капігула 2,	3	
	Кость Поступак 1		
8	Elmira, N. Y., Бр. сьв. Михайла — Іван Тарбай	1	
9	St. Clair, Pa., Бр. Пр. Богородиці — Гилар Телеп	2	
10	Ansonia, Conn., Бр. сьв. П. і П. — Алексій Горбаль	2	
11	Waterbury, Conn., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
12	Yonkers, N. Y., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Авкс. Телеп 1, о. Д.	2	
	Добровотвор 1		
13	Troy, N. Y., Бр. сьв. О. Ніколая	2	
14	St. Louis, Mo., Бр. сьв. Ів. Михайла — Стефан Макара	2	
15	Buffalo, N. Y., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Григорій Видиш	1	
16	Lansford, Pa., Бр. Преч. Богородиці — Ів. Полянський,	3	
	Анд. Добощ, Анд. Дачей		
17	West Pawlet, Vt., Бр. Преч. Богор. — Іван Митруш заст.	2	
18	Seymour, Conn., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
19	Priceburg, Pa., Бр. сьв. Василя — Стеф. Сисак	2	
20	Jessup, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Йосиф Савко	2	
21	Mayfield, Pa., Бр. сьв. Кирила і Мет.	2	
22	Manown, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая	2	
23	Homestead, Pa., Бр. сьв. Михайла — Петро Феш	1	
24	Shamokin, Pa., Бр. сьв. Йосифа	2	
25	Trauger, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
26	Belle Vernon, Pa., Бр. Преч. Богор. — Гарій Телявський	1	
27	Glen Lyon, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Алексій Фринцко	2	
28	Mahanoy Plane, Pa., Бр. сьв. Ілії — Микола Гевчук	2	
29	Rhone, Pa., Бр. сьв. Спаса — Тимко Гулик	1	
30	Breslau, Pa., Бр. сьв. Андрея — Іван Гмитрик	2	
31	Eleonor, Pa., Бр. сьв. Арх. Михайла — Михайло Такач	1	
32	Trauger, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Іван Фурик	1	
33	Northampton, Pa., Бр. Преч. Богород. — Т. Кокоцкий 2,	3	
	Г. Онушак 1		
34	Old Forge, Pa., М. Р. Н. С.	1	
35	Whitney, Pa., Бр. Трех Святит. — Петро Квочка	1	
36	Scottdale, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
37	Chisholm, Pa., Бр. сьв. о. Ник. — Анд. Сандович заст.	2	
38	Auburn, N. Y., Бр. сьв. О. Ніколая — М. Полянський	2	
39	Syracuse, N. Y., Бр. сьв. П. і П. — Андрей Варіан	2	
40	Scranton, Pa., Бр. сьв. Ілії — Михайло Югас	1	
41	Manow, Pa., Бр. сьв. Михайла — Василь Савайда	1	
42	Passaic, N. J., Бр. сьв. О. Ніколая — Алекс. Хованець	2	
43	Simpson, Pa., Бр. сьв. Василя	2	
44	Mt. Carmel, Pa., Сестр. Пр. Богор.	1	
45	Philadelphia, Pa., Тов. „Любов” — Іван Кречковский	1	
46	Plymouth, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Стефан Гриняк	3	
47	Ambridge, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Павло Середницький	2	
48	McKeesport, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Николай Дзяма 1,	2	
	Петро Фринцко 1		
49	Powhatan, W. Va., Бр. Пр. Богор.	2	
50	Desloge, Mo., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
51	Yatesboro, Pa., Бр. сьв. Михайла — В. Гурнік	1	
52	Holyoke, Mass., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Григ. Приступа	2	
53	Pittsburg, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Анд. Телеп	3	
54	Terryville, Conn., Бр. сьв. Михайла	2	
55	Carnegie, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Гнат Турко	2	
56	Allegheny, Pa., Бр. Пр. Богор. — Павло Карпінський	1	
57	Cohoes, N. Y., Бр. сьв. П. і П.	2	
58	Ramey, Pa., Бр. сьв. Володимира о. П. Понятишин	2	
59	Leinsinger, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
60	Baltimore, Md., Бр. сьв. Анни	2	
61	Dunlo, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Андрей Шеремета	2	
62	Monessen, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Алекс. Горошак	2	
63	Ford City, Pa., Бр. сьв. о. Ніколая — Семен Баль	2	
64	Gradatim, Pa., Бр. сьв. П. і П.	2	
65	Elizabeth, N. J., Бр. сьв. Волод. — Василь Левчик	2	
66	New York, N. Y., Бр. сьв. Андрея — Павло Зятик	1	
67	Butler, Pa., Бр. сьв. Арх. Михайла — Григ. Павук	3	
68	Ansonia, Conn., Бр. сьв. Григорія Бог.	2	
69	New York, N. Y., Тов. „Зоря” — Анд. Корпан	1	
70	Jersey City, N. J., Клуб Поступовий — Анд. Сандович 1,	2	
	Мих. Келічава 1		
71	Franklin Furnace, N. J., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2	
72	Alden Sta., Pa., Бр. сьв. Володим. — Николай Галайда	2	
73	Providence, R. I., Бр. Князя Данила	2	
74	Granville, N. Y., Бр. сьв. Юрія — Іван Митруш	1	
75	Mt. Carmel, Pa., Бр. сьв. Володимира — Іван Голда	1	
76	Newark, N. J., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Юліан Демків	1	
77	Yorkville, O., Бр. сьв. Стефана — Антін Когут	1	
78	Minersville, Pa., Бр. сьв. Ніколая — Василь Крамар	1	
79	Meyersdale, Pa., Бр. сьв. Юрія — Іван Мацко	3	
80	Pleasant Valley, Pa., Бр. сьв. Михайла — Іван Демко	2	
81	Baltimore, Md., Бр. сьв. П. і П.	2	
82	New Alexandria, Pa., Бр. сьв. П. і П. — о. Петро Лучечко	2	
83	Carnegie, Pa., Сестр. сьв. Любви — о. Григ. Кульчицкий	2	
	заст.		
84	Cannonsburg, Pa., Бр. сьв. Михайла — Іван Федан	2	
85	Hazleton, Pa., Бр. сьв. Михайла — Мих. Мардиняк, Вас.	3	
	Кость, Анд. Прочко		
86	Olyphant, Pa., Бр. Пр. Богородиці — Іван Коцан	2	
87	Lancaster, N. Y., Бр. сьв. Василя — Григ. Видиш заст.	1	
88	Cross Fork, Pa., Бр. Пр. Богор.	2	
89	Simpson, Pa., Бр. сьв. арх. Мих.	2	
90	Centralia, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Фил. Флюдович	1	
91	McKees Rocks, Pa., Бр. сьв. Дмитрія — Павло Прешляк	2	
92	Taylor, Pa., Бр. сьв. О. Никол. — Ів. Трач 2, А. Гринь 1	3	

93	Newburgh, O., Бр. сьв. Йосифа — Мих. Бабій заст.	1
94	New Britain, Conn., Бр. сьв. Тройци	2
95	Beavers Meadows, Pa., Бр. сьв. Михайла — Вол. Шипула	2
96	Pittsburg, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Анд. Стефанович	2
97	Marion Heights, Pa., Бр. сьв. Ніколая	1
98	Shenandoah, Pa., Бр. сьв. Волод. — С. Демчко	1
99	Wilkes Barre, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Мих. Годо- ванський	2
100	McKeesport, Pa., Бр. сьв. Ольги — Марія Касків	2
101	Cannonsburg, Pa., Бр. Пр. Богор. — Іван Федан заст.	1
102	Cleveland, O., Бр. сьв. П. і П. — Мих. Бабій 1, Мих. Черів 1	2
103	Export, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Іван Демко заст.	1
104	Perth Amboy, N. J., Бр. сьв. О. Ніколая — Ник. Вавер- нак	2
105	Wilmington, Del., Бр. сьв. Михайла	2
106	Chicago, Ill., Товар. Русинів — о. Н. Струтинський	2
107	Sayre, Pa., Бр. Пр. Богородиці — Гр. Ковалевич	2
108	New York, N. Y., Бр. сьв. Володим. — Яков Корнат	2
109	Ellsworth, Pa., Бр. сьв. Михайла	2
110	Leetsdale, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Іван Тигоч	1
111	Allegheny, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2
112	Newark, N. J., Тов. Любов — Григорій Бойкевич	1
113	New Florence, Pa., Бр. сьв. Василя — Анд. Геферт	1
114	Dunmore, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Іван Хома	2
115	New Philadelphia, Pa., Бр. сьв. Мих. — Мих. Матляк	2
116	Chisholm, Minn., Бр. сьв. Михайла	2
117	New York, N. Y., Тов. „Січ” — Петро Ярема	1
118	Pittsburg, Pa., Сестр. Пр. Богор.	1
119	Latrobe, Pa., Бр. сьв. Михайла — Мих. Павлишинець	1
120	Spangler, Pa., Бр. Преч. Богородиці — Григ. Тракало	1
121	Trenton, N. J., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Ст. Врabelь, Ів. Па- славський, Юрій Зубко	3
122	Trenton, N. J., Бр. Пр. Богородиці — Марія Черемшак	1
123	Scranton, Pa., Бр. Пр. Богород. — Петро Кирилюк, Григ. Мрикало, Василь Гришко	1
124	Ogmoor, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Іван Онушка	1
126	Beaver Dale, Pa., Бр. сьв. Михайла — Іван Валко	1
127	Buffalo, N. Y., Бр. сьв. О. Ніколая	1
128	Lorain, O., Бр. сьв. Андрея — Алексій Русенко	1
129	Sykesville, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Ник. Добровський	1
130	Pittsburg, Pa., Бр. сьв. Флора і Лавра — Теодор Куль- чицкий Гут	2
131	Buffalo, N. Y., Тов. „Заок. Україна”	2
132	McKeesport, Pa., Тов. „Зап. Січ” — Теод. Касків	1
133	Newark, N. J., Бр. сьв. О. Ніколая	1
134	Ernest, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Юрій Шпонтан	1
135	Smoke Run, Pa., Бр. сьв. Георгія — Ник. Дземелик	3
136	Carnegie, Pa., Тов. „Січ” — о. Григ. Кульчицкий, Вол. Касків заст.	1
137	West Seneca, N. Y., Бр. сьв. Георгія	1
138	Philadelphia, Pa., Тов. Ів. Наумовича — Афг. Шопа	2
139	Oil City, Pa., Бр. Пр. Богород.	2
140	Youngstown, O., Бр. сьв. Михайла — Ілько Сушко	2
141	Little Falls, N. Y., Бр. сьв. Ніколая — Ів. Корчинський	2
142	Elizabethport, N. J., Бр. сьв. Мих. — С. Байтала	1
143	Windber, Pa., Бр. сьв. Дмитрія — о. Мих. Балог	2
144	New York, N. Y., Тов. Тисмениця — М. Угорчак	1
145	Altoona, Pa., Бр. Пр. Богород. — о. М. Підгорецкий	1
146	McKees Rocks, Pa., Бр. сьв. П. і П.	1
147	Allentown, Pa., Бр. сьв. Михайла — Лука Химій	2
148	California, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Дан. Кіра	2
149	West Seneca, N. Y., Бр. Пр. Богород.	2
150	Irwona, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая	2
151	Allentown, Pa., Бр. Пр. Діви — Лука Химій заст.	1
152	Homestead, Pa., Бр. Пр. Богор. — Анна Роскош	1
153	Berwick, Pa., Бр. сьв. О. Ніколая — Андрей Мацко	1
154	Dunmore, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Лешко Демко заст.	1
155	Perth Amboy, N. J., Тов. „Січ” — Ант. Пелешак заст. Сем. Вархол	3
156	Chattaroy, W. Va., Бр. сьв. П. і П.	2
157	Donora, Pa., Бр. сьв. Дмитрія	1
158	New Kensington, Pa., Бр. сьв. Волод. — Юрій Міштал	2
159	Herkimer, N. Y., Бр. сьв. П. і П. — Мих. Бурчицкий	2
160	Jamaica, N. Y., Бр. сьв. Юрія — Мих. Цапковский	1
161	Tower City, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Юрій Зомбар	1
162	Scranton, Pa., Бр. сьв. Волод. — Гр. Мрикало заст.	2
163	Edmonton, Alta., Can., Тов. „Зоря”	2
164	North Hadley, Mass., Бр. сьв. Ів. Хрест.	2
165	Chicago, Ill., Бр. сьв. П. і П.	2
166	Barnesboro, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Іван Гуфрей	2
167	Cumbola, Pa., Бр. сьв. П. і П. — Мих. Матляк	1
168	Scranton, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Лешко Демко	3
169	Chauncey, Pa., Бр. сьв. Ів. Хрест. — Олек. Крайківський	1
170	Pittsburg, Pa., Тов. „Січ” — Теод. Кульчицкий Гут заст.	1
171	Saltsburg, Pa., Бр. П. і П.	1
172	Cleveland, O., Сестр. сьв. Ольги — Мих. Бабій заст.	2
173	Oxford Furnace, N. J., Бр. сьв. О. Ніколая — Йос. Юш- кевич	2
174	Detroit, Mich., Бр. сьв. О. Ніколая — Андрей Вовк	1
176	New Burgh, N. Y., Бр. сьв. О. Ник. — Анд. Гела заст.	1
177	Vegreville, Alta., Can., Клуб Дра Ів. Франка	1
178	Manchester, N. H., Бр. Пр. Богор. — Іван Гуцуляк	1

К. Кирчов, голов. предсідатель.
Т. Лабовський, голов. секретар.

СІЧИНЬСЬКИЙ!

Картки і листовий папір з
портретом Січинського мистика
кривд українського народу за-
мовляйте

А. Buchak

252 Broome St., New York City.

Штука 3 цнт. 12 шт. 30 цнт.

менше як 12 шт. не висилаю.

Дохід призначений на хлопський

фонд.

ГЛЯДАЄ СЯ

Данько Грипенко, родом з
Галичини. Прийшов до Америки
перед 13 роками і ту єжежив ся
з Марією Дишняк, яка по 8-ох
місяцях його полишила. Хте би
о ній знав, най буде ласкавий
писати на подану адресу. Хто
подасть її адрес, дістане 10 дол.
надгородою.

Rev. Emil Burik
Greek cat. Priest
2036 Scowill Ave.
Cleveland, O.

Читайте уважно!

Звертаємо увагу усіх Ва. Родичів
що одиницею управління до пересилки
грошей на стейт Коннектикут

Гавриїл Дзядин.

130 Main Str., Derby, Conn.

Листи є нотарем публічним і має на-
цію в стейті в сумі 10.000 доларів.

У всякій справі удавайте ся лиш до

авт. Він виробляє повновасти.

контракти купні і продажні і т. д. По-
дажджє справи військові як увільне-
ня від асентерунку, контролі, вираз

і т. в. Продає шифарти на всі дній

корабельні. Мінше і пересилає гроші

до всіх країн.

Тому, Родичів, проч. в чужини в

удавайте ся лиш до:

GABRIEL DZIADYK,

130 Main Str., Derby, Conn

Читайте уважно!

ТОВАРИСКА ВОРОЖКА.

домова гра для розривки

Ціна книжочки 15 цнт.

SVOBODA

184 Hudson Str., New York.

БЕРИ І ЧИТАЙ!

Отрим подаємо до відомости
загалу, що вийшла з друку дуже
цікава і обємиста брошура під
заголовком „Бери і читай!”, на-
писана одним найсвідомішим
твердо-Русином. Коштує лише
30 цнт.

Замовлення і гроші висилайте

на адресу:

Mr. A. Mryc.

339 2nd Ave.,

New York, N. Y.

Накладом „СВОБОДИ” вийшли

Папері листові

окрашені гарними вінітами і пор-

третами наших руских геніїв —

Шевченко, Драгоманів, Франко,

Лисенко і Богдан Хмельницький.

Продає друкарня „Свобода” по

ціні 50 цнт. за 25 штук. Адрес:

„СВОБОДА”

184 Hudson Str. New York, N. Y.

— Подас ся до загальної віде-

мости, що Січинське Еміграцій

не Товариство (Slavonic Immi-

grant Society) перенесло свій о-

фіс з 35 Broadway на 9 Old Slip,

зараз коло стайні елевайтру на

Ганновер Сквер.

Фарми! Фарми!

Тепер одяко нагода прийти і огля-

нути наші Wisconsin-ські фарми та побачи-

ти буйно ростучі збіжжя. Ми маємо

хороші землі в польських колоніях.

Понад 500 польських фермерів тепер на

наших землях. Всі наші землі суть

близько міст, де є робота та близько

польських католицьких костелів і шкіл.

